

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013101
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119013101.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného U. W., narodeného XX. T. XXXX v H., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 6. decembra 2019, č. k. 6PP/86/2019-30, na neverejnom zasadnutí konanom 16. júna 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo 6. decembra 2019, č. k. 6PP/86/2019-30, podľa § 5 odsek 1 Trestného poriadku v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku, s poukazom na § 66 odsek 1, § 66 odsek 2 a § 67 odsek 1 Trestného zákona neprijal záruku za dovŕšenie nápravy odsúdeného U. W. (ďalej len odsúdený) ponúknutú občianskym združením Dumisk, o. z. (ďalej len združenie) a zároveň žiadosť občianskeho združenia Dumisk, o. z. o podmiennečné prepustenie odsúdeného U. W. (ďalej len odsúdený) z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 12. júna 2013, sp. zn. 1T/5/2003, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 27. marca 2010, sp. zn. 0T/52/2010 a rozsudkom Okresného súdu W. I. z 24. októbra 2018, sp. zn. 3T/47/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 14. marca 2019, sp. zn. 3To/1/2019, zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mu 14. augusta 2020 bola doručená žiadosť združenia o podmiennečné prepustenie odsúdeného, ktorá neobsahovala žiadne konkrétne spôsoby pôsobenia na jeho osobu. Podľa § 3 odsek 1 stanov združenia, toto prispieva k rozvoju občianskej spoločnosti v oblasti ľudských práv. Okresný súd tiež disponoval informáciou, že toto občianske združenie nemalo „živnosť“ na podmiennečné prepustenia a ani nemali „biznis model“ na to, že budú podávať za odsúdených žiadosti o podmiennečné prepustenia. Jedným z dôvodov podania žiadosti združením bolo, aby odsúdený nemusel čakať rok na to, aby mohol sám opakovane žiadať o podmiennečné prepustenie. Z pohľadu zákona bolo (podľa názoru združenia) irelevantné, či v minulosti spolupracovali alebo pracovali s odsúdeným. Podstatné bolo to, čo by konkrétne vedeli pre odsúdeného spraviť. Združenie sa tiež zaviazalo, že na odsúdeného budú pôsobiť tak, aby sa viac nedopustil trestnej činnosti, a aby sa čo najrýchlejšie zaradil do spoločnosti.

Na verejnom zasadnutí vykonal okresný súd dokazovanie výsluchom odsúdeného, zástupcu združenia Ing. N. O. a oboznámil sa s hodnotením odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov odsúdeného.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že formálna podmienka podmiennečného prepustenia z výkonu trestu bola splnená 26. januára 2018. Žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie bola zamietnutá rozhodnutím okresného súdu z 6. mája 2019, sp. zn. 3PP/5/2019. V prejednávanej veci však nepožiadal o podmiennečné prepustenie odsúdený, ale združenie, ktoré zároveň so žiadosťou ponúklo aj prevzatie záruky za dovŕšenie nápravy odsúdeného.

Záujmové združenie občanov však neposkytlo žiadne reálne záruky výchovného pôsobenia a poskytnutie takýchto záruk v skutočnosti ani nemalo v úmysle, pričom s odsúdeným neboli v žiadnom aktívnom kontakte a výchovné pôsobenie chceli v budúcnosti zabezpečiť len telefonickým kontaktom s odsúdeným, nakoľko tento mal v pláne po podmienenej prepustení opustiť územie Slovenskej republiky za účelom práce v Nemecku. Ponúknutá záruka bola v podstate absolútne imaginárnou, keďže združenie reálne nespĺňalo predpoklady na to, aby svojim pôsobením na osobu odsúdeného prispelo k dovŕšeniu jeho nápravy. Hlavným dôvodom na podanie žiadosti združením podľa vyjadrenie Ing. O. bolo v podstate to, aby odsúdený nemusel čakať opätovne rok na podanie vlastnej žiadosti o podmienenej prepustenie. Z týchto dôvodov okresný súd záruku združenia za dovŕšenie nápravy odsúdeného neprijal a žiadosť o podmienenej prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí voči nemu odsúdený zhlásil sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia na Krajskom súde v Trnave neodôvodnil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava a zástupca združenia sa práva na podanie sťažnosti vzdali.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave riadne predložený na rozhodnutie 22. mája 2020. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená a v zákonom stanovenej lehote.

Zároveň ale krajský súd zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd, po doručení žiadosti o podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného a záruky za dovŕšenie jeho nápravy postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde odsúdeného a zástupcu združenia vypočul a vykonal ďalšie dôkazy.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie a o podanej žiadosti so zárukou rozhodol spôsobom, ktorý je správny a zákonný.

Okresný súd tiež správne posúdil, že neboli splnené požiadavky vyplývajúce z § 5 odsek 1 Trestného poriadku zo strany združenia, pretože v návrhu na prevzatie záruky za dovŕšenie nápravy odsúdeného absentovali akékoľvek konkrétne spôsoby, ktorými by združenie mohlo pozitívne pôsobiť na osobu odsúdeného. Tieto konkrétne spôsoby neboli doplnené ani počas výsluchu zástupcu združenia Ing. N. O. na verejnom zasadnutí. V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje bez potreby tieto dôvody opakovať.

Na záver sťažnostný súd dodáva, že nakoľko ponúknutá záruka nespĺňala zákonom stanovené podmienky, tunajší súd rovnako ako okresný súd považoval za nadbytočné preskúmať materiálne podmienky pre podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (formálna podmienka bola splnená).

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.